

22 juni 1917. Vrijdag

Een dezer dagen gingen twee juffrouwen rond om geld in te zamelen voor een liefdadig doel, genaamd het "Half Kluitjes Werk." Ze belden ook aan bij oogmeester S. Hij zat in zijn kabinet, waar ze werden binnengeleid. Hij rees niet op. Een hunner meldde hem het doel der komst. Ze sprak Fransch.

"Kent ge geen Vlaamsch?" vroeg hij.

"Ik ben gewend Fransch te spreken."

"Ha, ge spreekt Fransch! Zijt ge niet beschaamd voor de dochter van een vlaamschen notaris?" zei hij en allerlei scheldwoorden vloeiden uit zijn mond. Hij was opgestaan en sloeg zijn vuist uit en trof in haar aangezicht. Een ongelukkige slag. Het bloed spatte uit haar neus. Hij moest het stelpen met een prop. De meisjes liepen de deur uit, de eene heel bebloed; in de hevigste ontsteltenis kwamen ze bij hun ouders aan. Op bevel van een gehaalden dokter moest de gekwetste te bed blijven. Een geding is ingespannen.

Voortdurend koud weder, geen zomer te krijgen, niets dat in het tuintje behoorlijk groeien kan.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)